

ub. Quare est aia intellectiua creat et infun-
ditur a deo simul est sensitiua et vegetatiua
corruptis formis persistentibus. Ultra essent
hoc loco dicenda q̄ ne redio auditores afficia-
mus silentio preterimus. Ostensum iā ex di-
ctis est. q̄ q̄libet aiaz creaturā excellentissimā
cognoscere debet eāq̄ semp̄ mundā z̄ imma-
culatā seruare. Nā si tāta diligētia corrupti-
bile corpus gubernam⁹ q̄to magis rōnalē
aiam ot studio a q̄buscūq̄ vicijis tueri tene-
mur. Deu beu inq̄t Bernard⁹. abstergit ca-
liga et stemnit aia. Paucissimi qui tpe repe-
riunt q̄ nō magis p̄ corpe q̄ p̄ aia subeant
quoscūq̄ labores.

**De p̄ductione aie rōnalis que nō ab an-
gelis sed a deo p̄ducta est de nihilo uenien-
ter vnita corpori organico. et de nouo creata
et infusa.** Capitulu. ij.

**Secundū mysteriū de aia p̄templandū
d̄. p̄ductōis. In q̄ adhuc quattuor du-
bia sunt enucleanda.**

Primū vtrū aia sit p̄ducta ab angelis.
Secūm vtrū aia sit p̄ducta de substantia dei.
Tercū vtrū oēs aie fuerūt simul create.
Quartū vtrū deus debuit aiām rōnalē ra-
li corpori vnire.

Pro primū dubij planiore intelligētia. qui-
dā arguit pbantes licz̄ s̄ veritatē. q̄ aia rō-
nalis p̄ducta est ab angelis. Primo q̄ maior
est ordo in spūalibz̄ q̄ i corporalibz̄. s̄ corpora
inferiora p̄ducunt p̄ corpa superiora vt Dion-
sius dicit. iij. c. de diu. no. q̄ inferiores spūs q̄
sunt aie rōnales p̄ducunt p̄ spūs superiores q̄
sunt angeli. Secūdo p̄fectū est qd̄ p̄t sibi sile fa-
cere sed spūales sube sunt multo magis p̄fe-
cte q̄ corporales. cū q̄ corpa faciāt sibi silia s̄m
specie multo magis angeli poterūt facere a-
liqd̄ infra se s̄m specie nature. s̄ aiām rōnalē
S̄ istos ita loquētes est auctoritas glōse
sup̄ illo p̄bo ps. Qui finxit sigillanīm corda
eorz̄. q̄ ait. Creat de⁹ aias singuloz̄ p̄ se de ni-
hilo. Et iō inq̄t tho. i. p̄t. q. xci. q̄ cū aia rō-
nalis p̄ducatur in esse p̄ creationē nō p̄t p̄duci
nisi a deo. q̄ s̄m Aug⁹. in. iij. de tri. nec boni
nec mali angeli p̄t esse creatores alicui⁹ rei.
Et rō sumi p̄t s̄m tho. vbi. s. qz̄ solius primi
agētis est agere nullo p̄supposito. cū sp̄ agēs
s̄m p̄supponat aliqd̄ a p̄mo agēte. Ex aut̄ agit
aliqd̄ ex aliqd̄ p̄supposito agit trāsmutando. z̄
ideo nullū aliud agēs agit nisi trāsmutando.
sed sol⁹ deus agit creando. Et qz̄ aia rōnalis
nō p̄t p̄duci p̄ trāsmutationē alicui⁹ mate-
rie. iō nō p̄t p̄duci nisi a deo immediate. Ad
primū argumentū rūdet Tho. q̄ corpa ideo

p̄ducunt corpora qz̄ agūt p̄ trāsmutationē
materie. Ad scdm̄ p̄o argumentū rūdet la-
tius. i. p̄t. q. xliij. vbi ait. arti. v. in r̄sione ad
i. ar. q̄ aliqd̄ p̄fectū p̄cipās aliquā naturā
facit sibi sile nō quidē p̄ducendo illā naturā
absolute s̄ applicādo eā ad aliqd̄. Nō enī hic
hō p̄t esse cā nature hūane absolute qz̄ sic est z̄
cā sui ipsius. S̄ est cā q̄ natura hūana sit i
hoc homie generato. Et sic p̄supponit in sua
actōne determinatā naturā p̄ quā est hic hō.
S̄ sic hic hō p̄cipat humanā naturā. ita
qd̄cūq̄ ens creatū p̄cipat naturā essendi qz̄
solus de⁹ est sui esse. Nullū q̄ ens creatū p̄t
p̄ducere aliqd̄ ens absolute. nisi in q̄tum esse
causat i hoc. Et sic oportet q̄ p̄intelligat id
p̄ qd̄ aliqd̄ est hoc actōe qua facit sibi sile.
In substantia aut̄ immateriali nō p̄t p̄intelli-
gi aliqd̄ p̄ qd̄ sit hoc. Quia est hoc p̄ suā for-
mā p̄ quā h̄z esse. Substantia q̄ immaterialis
nō p̄t p̄ducere aliā substantiā immaterialē si-
bi silem q̄tū ad eī⁹ esse. sed q̄tū ad aliquam
p̄fectionē sup̄additā. Sicut si dicam⁹ q̄ su-
perior angelus illuminat inferiorē. vt Dion-
sius dicit. Et q̄ apparet q̄ nullū ens creatum
p̄t creare aliqd̄ nisi p̄supposito aliquo qd̄ re-
pugnat rōni creationis. Secundū dubiū
p̄positū fuit vtrū aia sit p̄ducta a deo de sub-
stantia dei. et vt refert Aug⁹. in. vij. sup̄ Be-
nelim ad lram. Et in libris s̄ Faustū. Et in
li. de duabz̄ aiabz̄. P̄tilliamiste Manichei
et S̄notici heretici tenuerūt aiaz fore de sub-
stantia dei. Euripides enī p̄hs teste Tullio
in q̄stionibz̄ tuculanis dicebat aiām deū eē.
Ipe adhuc Tull⁹ in p̄fatio li. dixit. Huma-
nus anim⁹ ex diuina mēte cōceptus cū nul-
lo alio nisi cum ip̄o deo p̄parari p̄t. Seneca
ad hoc scribes ad Lucillū inq̄t. Nihil est ali-
ud n̄ra rō q̄ ps diuini spūs in corp⁹ n̄m im-
mersa. Idē p̄fessus est macrobi⁹ sup̄ somniū
Scipionis. Cōtra q̄s oēs Aug⁹. in li. de ori-
gine aie ait. Nō aliter audiendi sunt q̄ here-
rtici q̄ aiām deū esse dicūt. Nā si sic esset nec
in meli⁹ nec in peius labi posset. Et vt scribit
tho. i. p̄t. q. xci. Dicere aiām esse de substantia
dei manifestā improbabilitatē cōtinet. Nam
aia hūana quāq̄ ē intelligēs i potētia z̄ sciam
quodāmo a rebz̄ acq̄rit z̄ h̄z diuersas potē-
tias q̄ oia aliena sunt a dei natura q̄ est actus
purus et nihil ab alio accipēs z̄ nullā diuer-
sitatē h̄z in se. Sed pleriq̄ dubitat qz̄ Bene-
sis ca. ij. scribit. Formauit deus hoīem de li-
mo terre et inspirauit in facie eī spiraculū vi-
te et factus est hō in aiām viuētē. Sed ille
qui spirat aliqd̄ a se emittit. ergo aia qua hō
viuit ē aliqd̄ de substantia dei. Ad hoc rūdet